

The woman is acquired

האשה נקנית –

OVERVIEW

Our משנה begins with האשה נקנית; ‘The woman is acquired’. It could have said אשה נקנית; ‘a woman is acquired’. The definite article ה"א (‘the’) seems inappropriate. We are not discussing a particular woman; but rather any woman. It would be preferable to state אשה נקנית without the ה"א. Our תוספות will explain why the ה"א was added here (and elsewhere), and why it is omitted in other cases¹.

הכא תני בה"א וכן בכמה דוכתין גבי איש ואשה קתני בה"א –

Here the word האשה is taught with the letter 'ה"א' preceding the word אשה, giving it the definite article meaning of ‘the woman’. And similarly in many places where איש and אשה are mentioned, the תנא refers to them with a ה"א –

תוספות offers some examples where איש ואשה are written with a ה"א:²

כמו האשה שהלכה (יבמות דף קיד, ב) האשה שהלך בעלה (שם דף פז, ב) –

Like ‘The woman who went’; ‘The woman whose husband went’ -

האשה שנתארמלה (כתובות דף טו, ב) האיש מקדש (לקמן דף מא, א). –

‘The woman who became widowed’, ‘The man betroths’; in all these instances the definite article ה"א is inserted.³

תוספות asks:

וקשה דבההיא דתנן בתולה נשאת (כתובות דף ב, א) אמאי לא תני הבתולה נשאת⁴ –

And there is a difficulty! In that משנה where it is taught נשאת בתולה; why did it not say הבתולה נשאת with a ה"א preceding בתולה?!

תוספות answers:

ויש לומר דהכא אקרא קאי כלומר האשה המבוררת בפסוק –

And one can say, that here in our משנה, the phrase of האשה נקנית is referencing a verse of the תורה; the ה"א is indicating ‘the woman’ who is specified in the פסוק. We are discussing a woman who is specified in the תורה -

¹ See also בתולה ב, א ד"ה בתולה.

² It should be noted that all these examples (including בתולה נשאת in the following question) are משניות in the very beginning of a פרק. See footnote # 18.

³ It would seem that תוספות is citing these examples to explain (in the ה"א) that the תנא finds it appropriate to add the ה"א when people are being discussed (perhaps as a sign of respect).

⁴ תוספות assumes (in this question) that בתולה and אשה are similar (they both refer to a woman [in a marriage situation]); if אשה receives a preceding ה"א, so should בתולה. See previous footnote # 3.

דאשכחנא אשה מבוררת בקרא גבי נשואין דכתיב⁵ כי יקח איש אשה⁶ –

for we find the word אשה specified in the פסוק concerning marriage, as it is written: 'If a man take a woman in marriage'. It is therefore appropriate for the תנא to refer to this woman as 'האשה' the known woman, meaning the woman whom the תורה discusses as becoming married –

אבל בתולה לא קאי אקרא –

However the word בתולה is not referencing a verse –

דלא אשכחנא בשום דוכתא בתולה בקרא מפורש גבי נשואין

for we do not find anywhere the word בתולה in a פסוק explicitly concerning marriage. Therefore the תנא did not deem it important to add a ה"א to בתולה since there is no mention in the תורה of a בתולה concerning marriage.⁷

תוספות asks an additional question:

אבל קשה לקמן (דף יד, ב) דתנן עבד עברי עבד כנעני (דף כב, ב) אמה עבריה (דף יד, ב) –

However there is a difficulty; later in our מסכת where the משנה mentions עבד עברי, עבד כנעני, אמה העבריה (Jewish slave, gentile slave, and Jewish maid) –

אמאי לא תני בהם ה' זהא מבוררין בפסוק נינהו –

Why does the תנא not write them with a ה"א since they are specified in the פסוק. The תורה clearly mentions the acquisition of slaves.⁸

תוספות replies:

ושמא בהני עבד ואמה אין נופל בהן לשון ה' שאין מבוררין כל כך –

And perhaps by these names of עבד ואמה the definite article ה' is not appropriate for them since they are not sufficiently specified. תוספות explains what is meant that they are not כ"כ מבוררין:

לפי שהוצרך לפרש בהן בהי מינייהו אי בעברי אי בכנעני או בעבריה או בכנענית⁹ –

⁵ דברים כד, א.

⁶ This explains the ה"א by האשה נקנית and האיש מקדש (for they are בקרא); however it seemingly does not explain 'וכי' האשה שנתארמלה, האשה שהלכה וכו'. See מהרש"א who explains that those three are also discussing a woman who was married (and subsequently was either נתארמלה or הלכה וכו'). However תוספות in the beginning of כתובות states that those (three) האשה are not אקרא. The מהרש"ל explains that since in one place it is appropriate to write האשה and האיש (by האשה נקנית and האיש מקדש), since it is בקרא, therefore the תנא always writes והאיש.

⁷ The word בתולה is mentioned many times in the תורה, but never in the explicit form that a בתולה is marrying, as opposed to אשה where the תורה states clearly that the איש is marrying the אשה.

⁸ The acquisition of an עבד עברי and an אמה העבריה is mentioned in ז, כא, ב, and an עבד כנעני is in כה, מד.

⁹ It would not be appropriate to say העבד, indicating that we are referring to a specified עבד, when indeed the term העבד is not sufficiently specified; for it could be either an עבד עברי or an עבד כנעני (that is being acquired). However there is only one specific אשה that is being acquired.

Since it is necessary to specify which עבד ואמה we are discussing whether it is an עברי or a כנעני, or if it is an עבריה or a כנענית.

תוספות continues:

— דהא גבי יבמה קתני היבמה¹⁰ —

For concerning a יבמה the משנה does state היבמה with a ה"א.

תוספות offers a different perspective:¹¹

— ואין לחוש כל כך שבכל מקום שונה התנא¹² לשון הרהוט לו בפה —

And one should not be so concerned about these differences (whether it is written with or without a ה"א), for in each instance the תנא utilizes the syntax with which he is most accustomed; by some with a ה"א and by others without the ה"א.

תוספות offers support for this last view:

— דכן מצינו שיש מקומות ששונה המעשה קודם המנין כי האי דהכא —

For we also find places where the תנא mentions the action before the number, as in our case; where it first states the action 'האשה נקנית' then the number 'בשלוש דרכים' -

— וכן בתולה נשאת ליום הרביעי אתרוג שוה לאילן בשלוש דרכים —

And similarly (the number); ליום הרביעי (the action) בתולה נשאת (action) לאילן (number) בשלוש דרכים -

— והתורה נקנית במ"ח דברים (אבות פרק ו' משנה ה') —

And 'The תורה is acquired דברים'. In all these, the action precedes the number.

— ויש מקומות ששונה המנין קודם כמו בעשרה מאמרות (שם פרק ה' משנה א') —

And there are places where he first mentions the number, like 'בעשרה' (number) or -

— אור לי"ד בודקין (פסחים דף ב, א) ז' ימים קודם יום כפור (יומא דף ב, א) —

etc. Also (number) בודקין (action); אור לי"ד (number) בודקין (action);

— בשבעה דרכים בודקין את הזב (זבין פרק ב' משנה ב') —

and בשבע דרכים בודקין את הזב

בג' דברים שוו גיטי נשים לשחרורי עבדים (גיטין דף ט, א) :

In these latter cases the number is mentioned first. The reason for the difference is that the תנא taught in the syntax with which he was most comfortable. The same applies to the ה"א.

¹⁰ There are various explanations as to the meaning of this phrase. See: 'Appendix'.

¹¹ תוספות may not be satisfied with the previous answer because of the difficulty mentioned in footnote # 6.

¹² The various משניות [may] have been written by different תנאים; each תנא expressed himself in his manner.

SUMMARY

There are two approaches concerning the addition of the ה"א. One is that a ה"א is added whenever the subject is expressly מבורר בקרא; the other is that the תנא adds a ה"א according to his expression.

THINKING IT OVER

משניות from the משניות proves that the תנא is בפה לו בפה. This indicates that concerning those משניות there is (certainly) no explanation why sometimes the מנין is first and other times the מעשה is first. How is תוספות so certain that there is no explanation for those differences?!¹³

Appendix¹⁴

states תוספות. דהא גבי יבמה קתני היבמה. There are various interpretations of this phrase.

מהר"ם is explaining why it is necessary to maintain that a ה"א is added [only] when it is מבורר בקרא. Seemingly we could simply say that a ה"א is added only by איש ואשה¹⁵, thus avoiding the difficulty in explaining why עבד ואמה do not receive a ה"א since they are not כ"כ מבורר (which seems to negate this proposed answer for the משנה adds a ה"א by היבמה¹⁶). (דוחק¹⁷ even though it is not איש ואשה; proving that a ה"א is added (not only by איש but) whenever it is מבורר בקרא.

מהרש"א is explaining why we could not have offered an alternate explanation, namely that a ה"א is added only at the beginning of a פרק¹⁸ (in addition to מבורר בקרא¹⁹). This would explain why עבד ואמה do not receive the added ה"א, for they are in the middle of a פרק not at the beginning. תוספות rejects this answer because היבמה is not at the very beginning of a פרק and nevertheless a ה"א is added on. We have to accept that a ה"א is (always) added whenever it is מבורר בקרא.

¹³ See: 228 א"מ"ה) ובהערה.

¹⁴ See 'Thinking it over' תנא ד"ה אי תנא.

¹⁵ This is the answer תוספות offers in כתובות.

¹⁶ According to this proposed answer, it would also explain why no ה"א is added to נשאת.

¹⁷ The מהרש"ל explains it in a similar manner, except he does not mention that the alternate explanation would avoid the difficulty with עבד ואמה.

¹⁸ See footnote # 2.

¹⁹ This would explain why מבורר בקרא without a ה"א for it is not מבורר בקרא.